Перше послання до Корінтян 7

Апостол відповідає на різні питання: співжиття й обов'язки одружених 1-9; розлуки не дозволені 10-16; різні покликання 17-24; стан неодруженості вищий за шлюбний 25-33; вказівки батькам 36-38; - і вдовицям 39-40

1 А відносно того, що ви мені писали, то воно добре чоловікові не займати жінки.

2 Однак, з уваги на розпусту, кожний хай має свою жінку, і кожна хай має свого чоловіка.

3 Хай чоловік віддає належне жінці, так само й жінка - чоловікові.

4 Жінка не має влади над своїм тілом, лише - чоловік; так само й чоловік не має влади над своїм тілом, лише - жінка.

5 Не ухиляйтесь одне від одного, хіба що за взаємною згодою, до часу, щоб вам віддатися молитві, а потім сходьтеся разом, щоб не спокушав вас сатана вашою нестриманістю.

6 Говорю це як раду, а не як наказ.

7 Я бажав би, щоб усі люди були, як я, та кожний має свій особливий дар від Бога, один - такий, а другий - інший.

8 Кажу ж нежонатим та вдовицям, що добре їм, коли зостануться, як я;

9 але коли не можуть стриматися, нехай одружуються: ліпше одружитися, ніж розпалюватися.

10 Одруженим же наказую не я, але Господь: Жінка нехай не розлучається від свого чоловіка;

11 коли ж розлучиться, нехай зостанеться незаміжня, або нехай помириться з чоловіком, - а чоловік нехай не відпускає жінки!

12 А іншим то кажу я, не Господь: Коли якийсь брат має невіруючу жінку, і вона погоджується з ним жити, нехай її не відпускає.

13 І коли якась жінка має невіруючого чоловіка, і цей погоджується з нею жити, нехай чоловіка не відпускає.

14 Невіруючий бо чоловік освячений жінкою, і невіруюча жінка освячена братом. Інакше ваші діти були б нечисті, а тепер вони святі.

15 Коли ж невіруючий хоче розлучитися, нехай розлучається; брат чи сестра не зв'язалися в такім випадку: Бог покликав нас жити в мирі.

16 Звідки ж знаєш, жінко, чи спасеш свого чоловіка? Або ти, чоловіче, звідки знаєш, чи спасеш жінку?

17 А поза цим хай кожний так поводиться, як уділив йому Господь та як Бог кожного покликав. Так я наказую по всіх Церквах.

18 Як хтось покликаний був обрізаним, хай того не цурається; а як покликаний у необрізанні, хай не обрізується.

19 Обрізання ніщо, і необрізання ніщо, лише - зберігання заповідей Божих.
20 Кожний нехай зостанеться у тому стані, в якім Бог його покликав.
21 Рабом тебе покликано? Не журися! Навіть коли ти можеш стати вільним, намагайся використати твій стан рабства;
22 бо раб, покликаний у Господі - Господній визволенець. Так само й вільний, коли його покликано, є раб Христа.
23 Ви куплені високою ціною! Не ставайте рабами людей.
24 Хай кожний, брати, перед Богом лишиться у стані, в якому був покликаний.
25 Щождо дівиць, то наказу Господнього не маю, а даю раду як той, хто завдяки милості Божій гідний довір'я.
26 Отже, через теперішні клопоти, уважаю що це добре, тобто, що воно людині добре так бути.
27 А зв'язаний ти з жінкою? Не шукай розв'язатись. Розв'язаний від жінки? Не шукай жінки.
28 Однак, коли оженишся, ти не згрішив; і коли дівчина виходить заміж, не грішить, але такі зазнають тілесного горя, - мені ж вас жалко.
29 Ось що, брати кажу: Час короткий. Тож нехай ті, що мають жінок, живуть, немов би й не мали,
30 і ті, що плачуть, немов би й не плакали, і ті, що веселяться, немов би не веселилися, і ті, що купують, немов би не посідали,
31 і ті, що користуються цим світом, немов би 6 не користувались, бо проминає образ світу цього.
32 Я ж хочу, щоб ви були без журби. Хто нежонатий, клопочеться про Господні справи, як подобатися Господеві;
33 а хто жонатий, клопочеться про справи цього світу, як догодити жінці,
34 і він поділений. Так само й жінка незаміжня, і дівиця клопочеться про Господні справи, щоб бути святою і тілом, і духом, а заміжня клопочеться про справи цього світу, як догодити чоловікові.
35 Кажу це вам на вашу користь, - не щоб накинути на вас петлю, але щоб ви гідно та ревно трималися Господа.
36 Коли ж хтось думає, що він негоже чинить супроти дівчини своєї, дозволивши перецвісти їй, і так мало б бути, то нехай робить, що хоче, він не згрішить; нехай одружується.
37 Але коли хтось твердо стоїть при своїй думці, і, без примусу, маючи владу робити, що захоче, вирішив у своїм серці берегти свою дівчину, той робить добре.

38 Тому той, хто віддає свою дівчину заміж, робить добре, а той, хто не віддає, робить ще краще.
39 Жінка - прив'язана до свого чоловіка, скільки віку його. Коли ж чоловік умре, вона вільна; за кого вона хоче, може вийти заміж, аби лише у Господі це було.
40 Однак, на мою гадку, вона буде щасливіша, коли зостанеться такою. Думаю, що і я маю Духа Божого.